

fordi vi have faaet en indenlandst Fabrikation, og at Forbruget ikke vilde være blevet saa stort, hvis vi ikke havde faaet den. Seg vil dertil svare, at det ærede Medlem intet som helst kan vide om den Ting, det er et løst Støn, han ikke med noget som helst Tal kan bevise. Den næste Indvending er den, at de indenlandste Fabrikanter ikke opkræve hele Tolden af Forbrugerne, og det ærede Medlem anfører som Bevis herfor et enkelt Gardin, der er blevet solgt til 7 Dre, idet han dog gør gældende, at det ikke alene er dette Gardin, han sigter til, men at i det hele taget de lavere Kvaliteter blive solgte til saa lave Priser. Seg har allerede godtgjort, at selv om de lave Kvaliteter blive solgte til lave Priser, er der ikke det mindste i Vejen for, at de to Fabrikker her i Landet kunne slutte en Overenskomst, danne en Ring, som saa mange andre Fabrikker have gjort, tage hele Profitten selv og ikke dele den med Forbrugerne. Men hvorledes forholder det sig egentlig med disse billige Gardiner? Seg skal gøre det ærede Ting opmærksomt paa Forretningsgangen. I en gros Forretning giver man meget ofte sine Købere en Rabat, lad os sige 5 pCt. Naar en Mand har købt for 1,000 Kr., bliver altsaa Rabatten 50 Kr., men man kan ordne Forholdet paa en anden Maade. I Stedet for at give denne Rabat paa 50 Kr., kunne de saa 10 Stkr. billige Gardiner til 5 Kr. Stk. Det bliver akkurat det samme, men den Mand, der faar disse 10 Stkr. Gardintøj gratis, disse 5 pCt., kan sælge dem til 10, 7, 5 eller 3 Dre pr. Pd. og endda tjene noget paa dem. Det ærede Medlem nævner, at Regeringen aldrig i tidligere Aar har haft en Indtægt af $\frac{1}{4}$ Million i Told paa fremmede Gardiner. Seg vil dertil svare, at der er ikke noget som helst Bevis for, at Regeringen ikke i dette Øjeblik vilde faa denne Indtægt af udenlandste Gardiner, hvis vi ikke havde faaet en indenlandst Fabrikation. Der foregaar af Aarsager, som slet ikke have noget at gøre med Tolden, Forandringer med Hensyn til Forbruget, og jeg skal nævne en, som maasse en Del ærede Medlemmer ville erindre. For nogle Aar siden anvendte man i meget vid Udstrækning fulørte, trykkelige Gardiner rundt omkring i alle Huse, baade i By og paa Land. Saa opdagedes det ved en Lejlighed, at der blandt disse Gardiner fandtes en hel Del, der indeholdt Arsenik. Lægerne satte sig i Bevægelse, Pressen støttede dem, og Resultatet blev, at, medens der hidtil var indført fulørte Gardiner i Hundreballevis, sank Forbruget pludselig til en Brøddel; Jolt

anskaffede hvide Gardiner i Stedet for de fulørte, men det skete uden Hensyn til Tolden. Hvorledes stiller nu Regeringen sig — for at gaa over til de fuldstændig reale Toldforhold her i Landet — hvorledes stiller den sig, naar den opkræver Stat af indenlandst Sukker, Øl og Brændevin? Spørger den da; Hvorledes vilde Forbruget have været, hvis der ikke havde været nogen indenlandst Fabrikation af Sukker, Øl og Brændevin? Nej, aldrig nogen Sinde fremsætter den et saadant Spørgsmaal; den spørger ganske simpelt: Hvor mange Pd. Sukker er der produceret? og paa samme Maade, hvor mange Tdr. Øl eller Brændevin er der fremstillet? Og saa svares Staten efter Produktionens faktiske Størrelse. Det samme skal man gøre her; det er den eneste rigtige Fremgangsmaade, ligesom det er den lovhjemlede Fremgangsmaade. Man vil se, at jeg udelukkende har fremsørt Ting, der ere baserede paa Kendsgærninger, og den Fremgangsmaade, jeg har fulgt med Hensyn til Beregningen af Statskassens Binding og Tab, er nøjagtig den samme Beregningsmaade, der følges af Toldvæsenet her i Landet, og som, saa vidt mig bekendt, følges af Toldvæsenet i alle Lande. Det ærede Medlems Indvendinger derimod ere, som Forsamlingen vil have hørt, helt igennem baserede paa et selvlavet Støn; de ere baserede paa et endogjaa overordentlig løst Grundlag, og den Fremgangsmaade, det ærede Medlem har fulgt i sine Beregninger over Regeringens Binding og Tab, finder ikke Støtte hverken i vor Toldlovgivning eller i noget andet Lands Toldlovgivning. Efter at jeg her har berørt Hovedpunktet, skal jeg nu ganske kort komme ind paa to andre Punkter. Med Hensyn til den Indiskretion, der skal være begaaet, siger det ærede Medlem ifølge Tidenden i sit Foredrag i Gaar, at min „Postkasse gør samme Tjeneste som et Løvegab i Venedig, hvor man i sin Tid kunde gaa hen og lægge Angivelser ind til Byens hemmelige Domstole, uden at nogen vidste, hvor de kom fra, ganske anonymt.“ Det er jo overordentlig alvorligt; der maa jo i Grunden være foregaaet noget, der nærmer sig en Forbrydelse. Men maa jeg oplyse, at, hvad jeg har fremdraget her i Tinget, er Tolden paa Vampeglas, som findes i enhver Toldtarif, og Prisen paa udenlandste Vampeglas, som jeg, hvis jeg ønsker det, kan hente paa 25 Steder i Byen. Det har jeg fremdraget, og det er det, der fremkalder Bemærkningen om Løvegab og hemmelige Domstole. Det ærede Medlem nævnte, at jeg paa Landbomsødet har anført Tal af Statistisk Tabelværk —